

**YARGITAY
21. HUKUK DAİRESİ**

**Esas No. 2006/18030
Karar No. 2007/2541
Tarihi: 22.02.2007**

**İlgili Kanun / Madde
818 S.BK/41**

- ***İŞ KAZASI NEDENİYLE AÇILAN DAVA SÜRERKEN İŞÇİNİN ÖLMESİ***
- ***MİRASCILRIN MANEVİ TAZMİNAT DAVASINA DEVAM ETMELERİ***
- ***MİRASCILARIN PAYLARI ORANINDA ÖDENMESİNE KARAR VERİLMESİNİN GEREKMESİ***
- ***FAZİE MALÜLİYETİN TESPİT EDİLDİĞİ TARİHTEN İTİBAREN HÜKMETMENİN GEREKMESİ***

ÖZETİ:

Gerçekten, manevi tazminat isteme hakkı, kural olarak zarar görene ait bir haktır. Ancak, zarar gören ölmeden önce dava açmış veya dava açma iradesini izhar etmiş ise, manevi tazminat isteme hakkı mirasçılara intikal eder. Mirasçılar açılmış davaya devam edebilirler veya dava henüz ikame edilmemiş ise, bizzat dava açabilirler (Hukuk Genel Kurulu'nun 03.04.1963 gün ve E:1963/4-80, K:1963/42 sayılı kararı). Bu durumda, yargılama sırasında ölen sigortalının sağlığındaki meslekte kazanma güç kaybı oranı da dikkate alınarak yararına hükmedilecek manevi tazminat miktarının davalıdan tahsili ile mirasçılara paylan oranında ödenmesine karar verilmesi yerine, mahkemece, ölen sigortalının mirasçılarının doğrudan açtıkları manevi tazminat davası olarak nitelendirilerek yazılı şekilde karar verilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

Öte yandan, bu tür tazminat davalarında faize maluliyetin tespit edildiği tarihten itibaren hükmetmek gerekirken ve yargılama sırasında ölen sigortalı da maluliyetinin tespit tarihi itibarıyla faize hükmedilmesini istemesine rağmen, faiz konusunda olumlu veya olumsuz bir karar verilmemesi de isabetsizdir

Davacı, murisinin meslek hastalığı sonucu ölümünden doğan maddi ve manevi tazminatın ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Mahkeme ilamında belirtildiği şekilde, isteğin kısmen kabulüne karar vermiştir.

Hükmün taraf vekilleri tarafından temyiz edilmesi üzerine temyiz isteğinin süresinde olduğu anlaşıldıktan ve Tetkik Hakimi Zehra Ayan tarafından düzenlenen raporla dosyadaki kağıtlar okunduktan

sonra işin gereği düşünüldü ve aşağıdaki karar tespit edildi.

Dava nitelikçe, meslek hastalığı sonucu %85,3 oranında meslekte kazanma güç kaybına uğrayan sigortalının manevi tazminat istemine ilişkindir. Sigortalı, yargılama devam ederken 15.05.2005 tarihinde vefat etmiş, yasal mirasçıları (eş ve iki çocuğu) davaya devam etmişlerdir.

Mahkemece, davacıların manevi tazminat istemlerinin kısmen kabul, kısmen reddine, her bir davacı için takdiren 10.000 er YTL den olmak üzere toplamı 30.000 YTL nin davalıdan alınıp davacılara verilmesine, manevi tazminat konusunda fazlaya dair istemin reddine karar verilmiş ise de, varılan bu sonuç usul ve yasaya uygun değildir.

Gerçekten, manevi tazminat isteme hakkı, kural olarak zarar görene ait bir haktır. Ancak, zarar gören ölmeden önce dava açmış veya dava açma iradesini izhar etmiş ise, manevi tazminat isteme hakkı mirasçılara intikal eder. Mirasçılar açılmış davaya devam edebilirler veya dava henüz ikame edilmemiş ise. bizzat dava açabilirler (Hukuk Genel Kurulu'nun 03.04.1963 gün ve E:1963/4-80, K:1963/42 sayılı kararı). Bu durumda, yargılama sırasında ölen sigortalının sağlığındaki meslekte kazanma güç kaybı oranı da dikkate alınarak yararına hükmedilecek manevi tazminat miktarının davalıdan tahsili ile mirasçılara paylan oranında ödenmesine karar verilmesi yerine, mahkemece, ölen sigortalının mirasçılarının doğrudan açtıkları manevi tazminat davası olarak nitelendirilerek yazılı şekilde karar verilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

Öte yandan, bu tür tazminat davalarında faize maluliyetin tespit edildiği tarihten itibaren hükmetmek gerekirken ve yargılama sırasında ölen sigortalı da maluliyetinin tespit tarihi itibarıyla faize hükmedilmesini istemesine rağmen, faiz konusunda olumlu veya olumsuz bir karar verilmemesi de isabetsizdir.

Ayrıca, davanın reddi hariç harç daima davalıya yükletilir. Çünkü, harç zaten haksız çıkılan oranda hüküm altına alınır ve hükmedilen miktara göre verilir. H.U.M.K.'nin 416. maddesi gereğince, davacı hüküm altına alınan tazminat miktarı kadar haklı çıktığına göre, peşin alınan harçların bakiye harç gibi davalıdan tahsiline karar verilmesi gerekirken, mahkemece bu hukuki olgu dikkate alınmaksızın yazılı şekilde karar verilmesi de usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

O halde, tarafların bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

SONUÇ: Hükmün yukarıda açıklanan nedenlerle **BOZULMASINA**, bozma nedenine göre tarafların manevi tazminatın miktarına yönelik temyiz itirazlarının incelenmesine şimdilik yer olmadığına, temyiz harcının istek halinde temyiz edenlere iadesine, 22.02.2007 gününde oybirliğiyle karar verildi.